

[Landbrugsministeren.]

tilsvarende Brug til Lejeren paa samme Vilkaar, som gælder for de heromhandlede Brug, eller, hvis Lejeren maatte ønske det, en Jordlod af Størrelse som et almindeligt Statshusmandsbrug, afleveret til Jordværdien.

Den anden Ændring, i § 3, gaar ud paa, at de Huse, som visse Godsejere har, og som kaldes Tjenestehuse, ikke overgaar til at blive Lejehuse, selv om de bortlejes for et Par Aar, fordi man af en eller anden Grund ikke ønsker at benytte dem til Tjenestehuse. Efter den nævnte Ændring har Ejeren efter Anmeldelse til vedkommende Kommission Ret til ved indtrædende Vakance i et Tjenesteforhold paa kortere Tid — dog højst i fire Aar — at udleje et Tjenestehus, uden at det faar Karakteren af at blive et Lejehus.

Saa er der nogle Bestemmelser, hvorefter der fra anden Lovgivning overføres forskellige Regler, som ogsaa hører hjemme her. Endelig er der den Bestemmelse i § 7, at Landbrugsministeren, hvis Loven vedtages, er bemyndiget til at lade optrykke og bekendtgøre som Lov om Brug af Huse paa Landet de forskellige Bestemmelser, der nu findes i Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919, Lov Nr. 217 af 21. April 1921 og Lov Nr. 113 af 10. April 1926 samt de Ændringer, som eventuelt indføres ved det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, saa at man i denne Lovbekendtgørelse faar en samlet Oversigt over de Forhold, der her er Tale om.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling, da vi gerne skulde have Lovforslaget vedtaget, saaledes at vi ikke staar uden en Lov til 1. April.

Rs. Nielsen: Lovforslaget om Forlængelse af Leje- eller Forpagtningstiden for Huse paa Landet forelægges her i Landstinget den 27. Marts og skal, efter hvad den højtærede Landbrugsminister siger, være færdigbehandlet og have Lovskraft den 1. April. Der kunde i denne Forbindelse være god Grund til at udtale en Beklagelse over den unødige Tvangssituation, som Tingets Medlemmer herved stilles i. Man har i Landbrugsministeriet vidst, at inden den 1. April maatte en Afgørelse være truffet, og i god Tid kunde Sagen derfor have været forberedt, saaledes at der ogsaa

kunde være levnet Landstinget god Tid til Behandlingen af dette Forslag. Jeg ser nok, at Sagen har været til første Behandling i det høje Folketing den 22. Januar, og at det nedsatte Udvalg stillede en Række Spørgsmaal, som det imidlertid ikke har været Landbrugsministeren muligt at svare paa; men havde det ikke været nærliggende, om disse Oplysninger havde fulgt Forslaget som oplysende Bemærkninger til Bedømmelse af denne Lovgivnings Virkninger? Selv om det ikke har været muligt i den mellemliggende Tid at fremskaffe de positive Oplysninger om, hvor stort et Antal Lejere og Brugere Loven omfatter, kan det sikkert forudsættes, at det er et meget betydeligt Antal Brugere af denne Type Ejendomme, som fire Dage før 1. April ikke ved, om de kan fortsætte, eller Opsigelse til Fraflytning skal følge umiddelbart efter, hvis Loven ikke vedtages. Dette kan ikke forsvares over for de interesserede Parter.

Da vi vedtog Loven af 13. Juni 1919, fastsattes Vilkaarene for Fæstehuses Overgang til Selveje, og det er dette Afsnit i nævnte Lov med senere Ændringer, der i det forelagte Lovforslag søges ophejet til selvstændig Lov. Lovforslaget omhandler Husmandsbrug paa mindst $\frac{1}{2}$ ha, og det er i § 18 i Loven af 1919 fastslaaet, at denne Type af Husmandsbrug af Ejeren kun kan gives i Livsfæste eller Forpagtning eller Leje paa mindst 8 Aar. Derimod kan Brugerens opsigelse med et Aars Varsel. I en særlig Lov af 21. April 1921 er det i § 8 fastslaaet, hvad der skal forstaaes ved Tjenestehuse. Ved Lovens Revision i 1926 blev der givet Brugerens Ret til at kræve Brugsforholdet fornyet indtil 1. April 1935, og i det forelagte Lovforslag stilles der atter Forslag om at forlænge dette Tidsrum med 8 Aar, til 1943.

Bestemmelserne i de følgende Paragraffer kan jeg fuldt ud tiltræde, ligesom det maa anbefales, at alle herhenhørende Bestemmelser samles paa eet Sted. Det vilde sikkert være i alle Parter velforstaaede Interesse, om Fæste- eller Lejeformen for Landbrugshuse kunde afvikles saaledes, at man, hvor en Bruger ønskede det, kunde faa Jord til Oprettelse af Husmandshjem, og ved Jordlovsudvalgets Mellemkomst maatte dette sikkert kunne ordnes.